

Pakutuvėnuose – Porciunkulės atlaidai

2011-08-01

Rubrikose: [Religija](#) » [Šv. Pranciškus ir pasaulis](#)

Porciunkulės atlaidų šventė glaudžiai siejasi su bažnytele, kurioje prasidėjo vienuolių pranciškonų ordino istorija. Pasak žodinės tradicijos, Porciunkulės bažnytelė pastatyta dar IV amžiuje. Ji buvo dedikuota Apsireiškimo Dievo Motinai, kitaip – Angelų Marijai. XIII amžiaus pradžioje šv. Pranciškus atrado šią bažnytelę mažame Porciunkulės miestelyje (Italija). Pamatęs, jog šventovė apleista ir apgriuvusi, taip pat būdamas labai pamaldus Dievo Motinai, šventasis ją atstatė ir prie jos įsteigė pirmąjį Mažųjų brolių pranciškonų vienuolyną.

Šiandien Porciunkulės atlaidai švenčiami visame pasaulyje. Pakutuvėnų parapijos klebonas br. kun. Gediminas Numgaudis OFM pasakoja, kaip XIII amžiuje atsirado šie atlaidai:

„Tais laikais žmonės keliaudavo į Šventąją Žemę, kad „apturėtų“ atlaidus, ir reikėdavo atlikti įvairius herojiškus žygius. Ne visi tikintieji tą galėdavo, tad, galbūt užjausdamas paprastus neturtingus kaimo žmones, šv. Pranciškus išgavo iš popiežiaus teisę: kas aplankys Porciunkulę ir įvykdys reikiamas sąlygas, gaus visuotinius atlaidus. Vėliau visame pranciškonišrame pasaulyje pasklido tų atlaidų šventimas.“

Lietuvoje į Porciunkulės atlaidus nuo tarpukario laikų iki dabar atvyksta šimtai tikinčiųjų. „Būdavo klausoma labai daug išpažinčių, vos ne kaip prieš šv. Velykas. Būdavo, žmonės kartais prisipažindavo: „Išpažinties buvau prieš metus, per Porciunkulės atlaidus...“ - šypsosi pranciškonų ordino vienuolis.

Pasak Pakutuvėnų parapijos klebono, kiekviena tokia šventė, kai atvyksta būriai tikinčiųjų, yra gera priemonė skelbti Evangeliją. „Man atlaidai yra liaudies pamaldumo priemonė žmonėms evangelizuoti. Atlaidų sąlygos yra eilinės evangelizacijos sąlygos – padėti kitiems, kad jie išsižadėtų nuodėmės, priimtų Jėzų į savo širdį ir apsiguntų su Bažnyčia, melddamiesi Šventojo Tėvo intencija“, - teigia br. kun. Gediminas Numgaudis OFM.

Savotišką evangelizaciją vykdė ir pranciškoniškas jaunimas, kuris visą šią savaitę keliavo piligriminį atgailos žygį pėsčiomis į Pakutuvėnus. Jaunieji pilgrimai su savimi nesinešė jokių mobiliojo ryšio priemonių, o kiekvieną vakarą, kaip šv. Pranciškus, pakelės gyventojų prašydavo duonos, vandens ir nakvynės.

Atlaidai yra ne vien džiugi katalikiška šventė, bet, svarbiausia, „laikinosios bausmės už nuodėmės, kurių kaltė jau panaikinta, atleidimas Dievo akivaizdoje“ (Katalikų Bažnyčios Katekizmas, 1471). Kitaip sakant, atlaidai panaikina nuodėmės padarinius.

Kad gautų tokią malonę, tikintysis turi įvykdyti tris uždavinius: atlikti išpažintį, priimti šv. Komuniją bei pasimelsti popiežiaus intencija. Taip pat reikia pasiryžti nedaryti jokių, kad ir lengvų, nuodėmių.

Simonas Bendžius, Vatikano radijui iš Vilniaus